

**ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI**

Ấn Phẩm Số 24-24 | TẠP CHÍ PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG | 12/2024

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

TỪ HẬU DUỆ CỦA NÔ-Ê ĐẾN ÁP-RA-HAM

Trần Hồng Ân, M.Div.

Giữa câu chuyện về Nô-ê (Sáng Thế Ký 6-9) và câu chuyện về Áp-ram (Sáng Thế Ký 12 trở đi), Môi-se tạm dừng mạch kể để trình bày “dòng dõi loài người” sau cơn đại hồng thủy (10-11). Nội dung gồm: **Bảng Gia Phả Các Dân Tộc** (10), **Sự kiện Tháp Ba-bên** (11:1-9), **Gia phả Sem** (11:10-32), thu hẹp về **Áp-ram** - về sau là Áp-ra-ham, “cha của nhiều dân tộc.”

Mục đích chính: thứ nhất, **Chúa thành tín** với lời hứa về “dòng dõi người nữ” (3:15), lời hứa vẫn tiếp diễn qua nhiều biến cố. Thứ hai, **Loài người tiếp tục phạm tội** (như tháp Ba-bên), nhưng Chúa “tể trị” dòng dõi, duy trì hy vọng về Đấng Mê-si tương lai.

Bài viết có ba phần:

1. Bảng Các Dân Tộc & Tương Lai Giao Ước (10)
2. Tháp Ba-bên & Sự Phán Xét Của Chúa (11:1-9)
3. Hậu Duệ Sem & Sự Xuất Hiện Của Áp-ram (11:10-32)

I. BẢNG CÁC DÂN TỘC VÀ TƯƠNG LAI GIAO ƯỚC (10)

Chương 10 thường được gọi là “**Bảng Các Dân Tộc**”, liệt kê 70 tên (trong văn bản Hê-bơ-rơ) hoặc 72 tên (trong bản Septuagint), nhằm giải thích gốc gác của các dân sau Nô-ê. Dù nhiều cái tên khó đọc, khó nhớ, đoạn này **rất quan trọng** về mặt thần học: thứ nhất, **nhắc rằng mọi dân đều xuất phát từ A-đam và Nô-ê**, nghĩa là “một gốc rễ chung.” Tất cả loài người là “họ hàng xa,” chia sẻ chung thân phận tội lỗi và cũng chung nhu cầu về Cứu Chúa. Thứ hai, **chuẩn bị bối cảnh** cho các câu chuyện về sau, khi những dân tộc này (như Ai Cập, Ca-na-an, Ba-by-lôn, A-si-ri...) đóng vai trò “thù nghịch” hay “láng giềng” của dân Chúa. Thứ ba, **liên kết với sứ điệp thống nhất của Kinh Thánh**: Từ Nô-ê, muốn dân tỏa ra, và Chúa đang làm công việc cứu chuộc, hướng đến “mọi chi phái, mọi dân tộc, mọi tiếng nói” (Khải 7:9).

A. Bảng Các Dân Tộc Và Sứ Điệp Thống Nhất Của Kinh Thánh (10:1-10)

Chương 10 nêu gia phả ba con trai Nô-ê: Sem, Cham, Gia-phết. Về “thời gian,” sự tản lạc (tháp Ba-bên) có thể diễn ra **trước** khi các dân lan rộng. Nhưng Môi-se **sắp xếp** chương 10 trước 11 để cho độc giả thấy **kết quả** chung (loài người phân tán) rồi mới giải thích **lý do** ở chương 11. Nhấn mạnh mọi người đều thuộc về một **cội nguồn**, đều cần **Cứu Chúa**.

Đặc biệt 10:6-20 ghi các dân như Ai Cập (“Mít-ra-im”), Phi-li-tin (10:14), Ca-na-an (10:15-

19) - nhiều dân tộc “khó nhằn” về sau. Bảng này ẩn chứa các xung đột tương lai, nhưng cũng khẳng định Chúa sẽ bảo tồn “dòng thánh” để cuối cùng Đấng Mê-si xuất hiện.

B. Bảng Các Dân Tộc Và Đấng Mê-Si Vô Song Trong Cựu Ước (10:11-20)

Chương 10 cũng nhắc đến **Nim-rốt** (10:8-10), “thợ săn dũng mạnh,” sáng lập Ba-bên, Ni-ni-ve... - báo trước “vương quốc bóng tối.” Lịch sử cho thấy Ba-by-lôn và A-si-ri sẽ bắt dân Chúa lưu đày, nhưng Chúa vẫn gìn giữ “dòng dõi,” hứa “một Vua” (Mê-si) sẽ thắng kẻ ác. Mi-chê 5:5-6: “Xứ Nim-rốt” (A-si-ri) sẽ bị Đấng Mê-si hạ gục. Ê-sai 11: “Chồi từ gốc Y-sai” (Vua Mê-si) trỗi dậy trừng trị kẻ thù.

Thế nên danh sách các dân tộc ở Sáng 10 dường như “xếp hàng,” sẽ đối đầu hoặc bị “Chồi” của Chúa chinh phục. Tất cả đều chuẩn bị cho sự xuất hiện và thắng lợi của Đấng Christ.

II. THÁP BA-BÊN VÀ SỰ PHÁN XÉT CỦA CHÚA (11:1-9)

Sau khi mô tả “hậu duệ” Nô-ê, Môi-se kể sự kiện **Tháp Ba-bên** (từ “Ba-bên” cũng là “Ba-by-lôn”). Dù có cùng ngôn ngữ, con cháu Nô-ê lại **chống** mệnh lệnh “sinh sôi, phân tán” (1:28; 9:1).

A. Quyền Năng Của Kiêu Ngạo Chống Ý Chúa (11:1-4)

Loài người kiêu ngạo: họ muốn xây tháp “cao đến trời,” “làm rạng danh,” hầu chẳng bị tản lạc (11:4). Điều này ngược ý Chúa, khi Ngài bảo “tỏa ra khắp đất.” Tâm điểm là tự tôn, có lẽ còn sợ một cơn lụt khác. Giống A-đam, họ mơ “bằng Chúa.”

Kiêu ngạo ngày nay cũng tương tự: tự tôn, tự bảo vệ, đặt “cái tôi” trên Chúa. Đây là căn nguyên mọi sai lạc, kể cả “khoe khoang” hay “tự thương hại” để được chú ý. Tất cả đều đặt “cái tôi” làm trung tâm, thay vì tôn cao Chúa.

B. Quyền Năng Của Tin Lành Vượt Qua Sự Kiêu Ngạo (11:5-9)

Chúa “ngự xuống” (11:5), nhưng không diệt họ bằng lụt (Ngài đã hứa không làm thế). Thay vào đó, Ngài **xáo trộn** ngôn ngữ, khiến họ phân tán - điều chính họ muốn tránh. Thành “Ba-bên” (“bối rối”) trở thành biểu tượng sụp đổ của kiêu căng. Hình phạt nghiêm khắc này là **ân điển**: Chúa ngăn chặn con người tệ hơn.

Ở Tân Ước, **Lễ Ngũ Tuần** (Công Vụ 2) **đảo ngược** Ba-bên: thay vì “một tiếng nói thành nhiều,” Chúa khiến “nhiều tiếng nói” cùng rao “một Tin Lành.” Loài người **không** thể xây tháp “tới Chúa”; Tin Lành là “Chúa đến” cứu ta. Mọi kiêu ngạo chỉ phí công.

Chúng ta không thể tự xây “tháp” lên tới Chúa. Tôn giáo dựa trên công đức chỉ là “tháp

Ba-bên" vô ích. Tin Lành là "Chúa đến" và "cứu" chúng ta. Tất cả phải hạ mình, từ bỏ kiêu ngạo, đón nhận sự cứu rỗi do Chúa khởi xướng.

III, HẬU DUỆ CỦA SEM VÀ SỰ XUẤT HIỆN CỦA ÁP-RAM (11:10-32)

Phần cuối chương 11 kể **Gia phả của Sem**, tiến dần đến Áp-ram (về sau là Áp-ra-ham). Đây là cầu nối từ "**lịch sử chung**" (A-đam, Nô-ê, muôn dân) sang "**lịch sử đặc biệt**" của Y-sơ-ra-ên (Áp-ra-ham).

A. Hình Dáng Câu Chuyện (11:10)

Câu 10 mở đầu "đây là gia phả..." (toledot). Từ "đây là gia phả" xuất hiện nhiều lần trong Sáng Thế để đánh dấu các giai đoạn (2:4; 5:1; 6:9; 10:1; 11:10...). Mỗi lần cho thấy Chúa đang chủ động hướng đến lời hứa 3:15.

B. Hình Dáng Bản Sắc (11:10-26)

Gia phả Sem khác với hai gia phả trước (chương 5,10) ở chỗ: Chương 5 nêu những nhân vật "nổi tiếng" (A-đam, Hê-nóc, Mê-tu-sê-la, Nô-ê). Chương 10 liệt kê các dân, có cả "Nim-rốt," "Mít-ra-im," v.v. Chương 11 lại gồm nhiều tên "xa lạ," chẳng "làm nên tích lớn," song được ghi vì họ liên quan đến **dòng dõi Mê-si**.

Điều này nêu ra một thông điệp, "**giá trị**" không nằm ở thành tựu trần gian, mà ở **mối liên kết** với lời hứa Chúa. Những người này có lẽ sống bình dị, không ai biết đến. Nhưng họ nối tiếp nhau, chuẩn bị cho Áp-ram, rồi đến Đấng Christ. Chúng ta không cần "tự làm nên tên tuổi," chỉ cần **trung tín** chu toàn "vai trò Chúa giao," góp phần vào "mạch cứu chuộc."

C. Hình Dáng Tương Lai (11:27-32)

Gia phả kết thúc bằng "đây là gia phả của Tha-rê" (11:27), ghi ba người con: Áp-ram, Na-cô, Ha-ran. Ha-ran mất sớm, còn lại Áp-ram và Na-cô. Đáng chú ý:

Tha-rê thờ thần khác (Giô-suê 24:2). Tức gia đình Áp-ram **không** phải "đạo đức sẵn," mà dính đến thờ tà thần. Nhưng Chúa vẫn gọi Áp-ram "ra khỏi" gia tộc thờ thần tượng.

Sa-rai hiếm muộn (11:30). Gia phả thường nói về "sinh sôi," nhưng đây lại nhấn mạnh "bà son sẻ." Tuy nhiên, "son sẻ" không cản được ý định Chúa: bà sẽ thành "Sa-ra" - "mẹ của nhiều dân."

Áp-ram - tiếp nối 10 đời sau Nô-ê. Khi nghe sự kêu gọi (12:1-3), ông vâng phục, trở thành "tổ phụ đức tin." Từ ông, Y-sơ-ra-ên hình thành, cuối cùng Đấng Christ chào đời.

Qua đây, Chúa cho thấy **Ngài chọn những con người "bình thường," thậm chí "không xứng đáng"** (gia đình tà thần, người vợ son sẻ), để thể hiện ân điển quyền năng. Ai cũng có thể được Chúa "gọi" và "biến đổi," nếu sẵn

lòng đáp ứng.

THÀNH TÍN Ở CẢ VĨ MÔ LẪN VI MÔ

Bức tranh Sáng 10-11 chuyển liên tục giữa góc nhìn **toàn cầu** (Bảng Các Dân Tộc) và góc nhìn **cá nhân** (Tháp Ba-bên, gia phả Sem). Qua đó, chúng ta khám phá hai khía cạnh: thứ nhất, **Chúa nắm giữ lịch sử nhân loại** (vĩ mô). Dù Nim-rốt lập Ba-by-lôn, dù con người xây tháp kiêu ngạo, Chúa vẫn khống chế tội ác, gìn giữ lối thoát cứu chuộc. Cuối cùng muôn dân được chuẩn bị để đón nhận Tin Lành. Thứ hai, **Chúa quan tâm chọn lựa từng cá nhân, từng gia đình** (vi mô). Từ Sem - Hê-be - Tha-rê - Áp-ram, mỗi nhân vật tưởng vô danh nhưng góp phần quan trọng. Áp-ram xuất thân ngoại giáo, vợ son sẻ, vẫn được Chúa kêu gọi "làm cha nhiều dân."

Dù nhân loại trải qua thăng trầm và kiêu ngạo (như Ba-bên), **kế hoạch cứu chuộc** của Chúa vẫn tiến về Đấng Giê-su, Con cháu Áp-ra-ham, Đấng ban sự sống đời đời.

HƯỚNG TỚI ÁP-RA-HAM, CHA CỦA NHIỀU DÂN TỘC

Với Sáng 10-11, chúng ta thấy: Loài người sau Nô-ê, dù phân tán nhiều dân tộc, vẫn chung gốc rễ tội lỗi, vẫn cần "Đấng" đập đầu con rắn. Sự kiêu ngạo tự xây "tháp" dẫn đến thất bại, Chúa buộc họ phải tản ra đúng ý định Ngài.

Nhưng giữa vô vàn biến cố, Chúa **không quên** lời hứa (3:15). Ngài "thu hẹp" dòng dõi qua Sem, rồi Tha-rê, đến Áp-ram, mở ra trang mới: Hành trình **Giao Ước Áp-ra-ham**, để "trong dòng dõi ấy," muôn dân được chúc phước (12:3).

Chúng ta hôm nay, trên hành trình "**đồng đi cùng Đức Chúa Trời**," có thể lấy lòng an nghỉ: Chúa **nắm giữ** đại cục (nhiều dân tộc, nhiều biến động) và cũng **chú tâm** tiểu tiết (một gia đình vô danh, một người vợ son sẻ). Từ Ba-bên đến Ngũ Tuần, Chúa **khước từ** sự "hiệp nhất" giả tạo của kiêu căng, để rồi **thiết lập** sự "hiệp nhất" đích thực trong Đấng Christ.

Nhìn "Áp-ram" (11:27-32), ta thấy Tin Lành lóe lên: Dấu gia đình thờ thần tượng, dấu gập bì kịch, son sẻ, Chúa vẫn gọi và ban phước trở thành "cha của nhiều dân tộc." Ngài cũng có thể gọi chúng ta, thay đổi cuộc đời, để trở thành kênh phước cho muôn người.

Nguyên tấm gương từ Nô-ê, Ba-bên, Sem, Tha-rê, Áp-ram nhắc rằng dấu tội lỗi thế nào, Chúa vẫn **thành tín** hoàn tất kế hoạch cứu chuộc. Phần chúng ta là **khiểm nhường**, chọn ở trong "gia phả đức tin," để cùng đưa Tin Lành đến "mọi dân, mọi tiếng," như Lễ Ngũ Tuần, như sứ mệnh Hội Thánh.

Cầu xin Chúa dùng cả những đoạn gia phả tưởng "khô khan" để bồi đắp đức tin chúng ta,

nương cậy Ngài và cố gắng **hết mình** cho sứ mệnh mang muôn dân về tôn thờ Chúa. Amen!

SUY GẤM VÀ THẢO LUẬN

Tại sao những gia phả (chương 10, 11) lại quan trọng trong Kinh Thánh?

"Bảng Các Dân Tộc" (chương 10) nhắc rằng loài người có chung gốc, ảnh hưởng gì đến quan điểm chúng ta về xung đột sắc tộc, văn hóa?

Nim-rốt "hùng mạnh," gây dựng Ba-by-lôn, A-si-ri. Chúa có cho phép "kẻ ác" tạm "nổi lên" không? Tại sao?

Ở Tháp Ba-bên, họ muốn "tự tôn" thay vì vâng phục. Bạn thấy "kiêu ngạo" nào trong xã hội hôm nay?

Chúa "phân tán ngôn ngữ" thay vì "tiêu diệt" như thời Nô-ê. Điều này cho thấy gì về cách Chúa phán xét?

Lễ Ngũ Tuần (Công Vụ 2) là "đảo ngược" Ba-bên thế nào?

Gia phả Sem (11:10-26) nêu nhiều người "vô danh," nhưng họ duy trì "dòng dõi Mê-si." Bạn sẵn sàng đóng "vai ít nổi" để Chúa dùng chứ?

Tha-rê thờ thần khác, nhưng Chúa vẫn gọi Áp-ram. Điều này cho thấy gì về ân điển Chúa?

Sa-rai hiếm muộn thành "Sa-ra," mẹ của vô số con cháu. Bạn có trải nghiệm Chúa biến yếu điểm thành ơn phước?

Áp-ram xuất phát giữa "bối cảnh phức tạp," nhưng Chúa lại dùng "nghịch cảnh" làm nguồn phước cho muôn dân. Bài học này khích lệ bạn ra sao?

MỘT ẤN PHẨM PHÁT HÀNH HẲNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: **Trần Hồng Ân**

Phó Biên Tập: **Nguyễn Thanh Tuấn**

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ

lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033 – **A. Tuấn**

www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI

www.tiengnoicualetat.vn

Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi